

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 39. Hincmari obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. ribus ad Ludovicum Regem a se missum.
A. C. 882. Hæc ultima sunt Hincmari Scripta.

§. XXXIX.

*Hincmari obitus.**Ann. Bert.*

882

*Flod. l. III.**C. ult.*

Sub illud tempus Normanni usque ad civitatem Laudunensem pervenientes vicina omnia rapinis & incendiis vastabant, priusquam vero obsidionem molirentur, Remos & Sueffionem versus dirverterunt. Hincmarus mature quidem de hostium adventu monitus fuit, sed omni humano auxilio destitutus deprehendebatur; quippe Urbs Remensis muris clausa non erat, & dimissi Ecclesiæ suæ Vasalli cum Rege Carlomanno militabant. Ergo noctu fugam capessit, auferens, quod pretiosissimum habebat, S. Remigii corpus, & Ecclesiæ thesaurum, suorum manibus in lectica portatus, nam pedibus incedere infirmitas non permittebat. Canonici, Monachi, Sacræ Deo Virgines in diversa sparguntur. Ipse Archiepiscopus Epernacum cis Matronam se recepit. Normanni in partes diviserant exercitum, atque una usque ad portas Remorum progressa, quæ sub manibus fuerunt, diripuit, & non nullos vicos incendit; at civitatem non intravit. Hincmarus aliquot dies Epernaci commoratus obiit vigesima prima Decembris anno octingentesimo octogesimo secun-

secundo, ejusque corpus Remos in Ec-
clesiam S. Remigii reuectum, conditum-
que est in sepulchro, quod sibi ipsi infra
tumbam S. Episcopi præparaverat cum
Epitaphio. Ad ultimam senectutem per-
venerat, Sedemque Remensem ultra an-
nos triginta septem gubernaverat.

Hincmaro illa ætate Episcoporum
Francia nullus illustrior, & ejusdem Scri-
pta, quorum ferme omnium memini,
satis probant, in Scriptura & Patribus
fuisse versatissimum. Sed Canonum ma-
gis quam Theologiæ Studiosus summo
in pretio habebat Disciplinam Ecclesia-
sticam, quam contra molimina Princi-
pum, & ipsorum Pontificum magno vi-
gore defendit. (*) Stilus ejus fusissimus
Ccc 5 est

Sæculum IX.
A. C. 882.

Sup. Lib.
XLVIII.
§. 28.

(*) Qui ad Historiam Natalis Alexandri No-
tas adjecit Edit. noviss. Paris. p. 315 hæc habet:
*Inter Gallia Præfules Hincmarus emicat, eum-
que canonicæ jurisprudentiæ notitia excellen-
tissimum prædicant. Verum sicut non desunt,
qui ipsum effusissime colant, ita Et qui ipsius
Doctrinam in argutias, prudentiam in astutiam,
fortitudinem in pertinaciam aliquando de gene-
rasse dicant. Quapropter nec ipse Natalis illi
patrocinator, dum infra differit de ipsius con-
tentionibus cum Ebbone, Rothaldo &c.*

Ceterum Hincmarus vehementer Canones
defendit, sed sæpe cum ipsi in propria causa,
præsertim contra Ebbonem Antecessorem, fa-
vere viderentur.

Sæculum IX. est & impeditus, sermo ob crebras parentheses & citationes interruptus. Ubique plura felicitis memoriæ & eruditionis, quam artis, aut politioris ingenii indicia occurrunt. Ipso extincto, res Ecclesiæ in Francia tenebris involuta. Nilominus Schola Remensis diu stetit.

§. XL.

Normanni grassantur.

Ann. Bert.
881.
Meten. 881.
Fuld. 881.

Anno superiore quoque octingentesimo octogesimo primo Normanni ingentem, quocunque devenerant, calamitatem attulerant. In Neustria Monasterium Corbejense, & Ambianum ceperunt. In Lotharingia, per Vahalin inventi, castra posuerunt Nimegii, quo incenso, mense Novembri ad oras Mosæ reversi sunt. Vastata tota regione flammæ injecerunt in Urbem Leodium, Trajectum, Tungros, Cameracum, Zulpicum, Juliacum, & Aquisgranum, ubi magnificum Caroli Magni Oratorium in equorum suorum stabulum converterunt, tandemque in Monasteria Indense, Malmudariense & Stabulense. Hæ urbes, hæc Monasteria omnia in cineres redacta. Monachi & Virgines Sacræ, quæ Barbarorum furorem effugere potuerunt, Moguntiam cum Sacris Reliquiis & Ecclesiarum suarum thesauris se receperunt.

Anno